

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 1034/24
14.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Маје Илић и Раше Јанковића, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Савић, записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела Убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 и 33 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Шикмана, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 274/23 од 17.5.2024. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Шикмана и браниоца окривљеног ББ, адвоката Лазара Јелића, а у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА, дана **14.11.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ** СЕ пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 274/23 од 17.5.2024. године, **само у делу одлуке о казни у односу на окривљеног АА**, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеног АА, за кривично дело Тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ у саизвршилаштву, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци**, у коју му се има урачунати време проведено у притвору, почев од 22.3.2023. године до 12.5.2023. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана, почев од 12.5.2023. године до 17.5.2024. године, док се у преосталом делу, жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду, као и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Шикмана у целости, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 274/23 од 17.5.2024. године, у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 274/23 од 17.5.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело Тешка телесна повреда из члана 121 став 1 у вези са чланом 33 КЗ у саизвршилаштву, те је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.3.2023. године до 12.5.2023. године и време проведено на мери забране напуштања стана, рачунајући од 12.5.2023. године до 17.5.2024. године, те је на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП, ослобођен од дужности да надокнади трошкове кривичног поступка, тако да исти падају на терет буџетских средстава суда. У ставу II изреке пресуде, према окривљеном ББ, изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, која може трајати најмање 6 месеци и најдуже 2 године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку, а истовремено му се изричу посебне обавезе и то да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација или послове социјалног, локалног или еколошког значаја, да се укључи у појединачни или групни третман у одговарајућој здравственој установи или саветовалишту и да поступа по програмима рада који су за њега сачињени у тим установама, те се посебне обавезе се изричу у трајању од 1 (једне) године, с тим што суд може док трају мере и њихово извршење, исте изменити или обуставити, а надзор над извршењем врши суд, с тим што је орган старатељства дужан да суду достави извештај о извршењу васпитне мере. Упозорава се окривљени ББ да у случају неиспуњења посебне обавезе, иста може бити замењена неком другом обавезом или другом васпитном мером. На основу 264 став 4 ЗКП, окривљени се ослобађа дужности да надокнади трошкове кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- јавни тужилац ВЈТ у Београду, због повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или наведену пресуду преиначи, тако што ће окривљеног АА огласити кривим за извршење кривичног дела Убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 и 33 КЗ и изрекне му казну затвора у дужем трајању, а окривљеном ББ изрекне васпитну меру због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 и 33 КЗ;
- и
- бранилац окривљеног АА, адвокат Душан Шикман, због повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљеног осуди за кривично дело учествовање у тучи, те преиначи изречену казну, тако што ће исту умањити, те је тражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

У одговору на жалбу, бранилац окривљеног АА, адвокат Душан Шикман је предложио да се жалба јавног тужиоца у Београду, одбије као неоснована.

У одговору на жалбу, бранилац окривљеног ББ, адвокат Лазар Јелић је предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду, одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у свом поднеску Ктж.бр. 1090/24 од 1.10.2024. године предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду усвоји као основана, а првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или иста преиначи, у смислу тужиочевог жалбеног предлога, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Шикмана, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Шикмана и браниоца окривљеног ББ, адвоката Лазара Јелића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, као и окривљеног АА, који није уредно обавештен, али се његов бранилац, адвокат Душан Шикман сагласио да се седница већа одржи у његовом одсуству, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, донео одлуку као у изреци првостепене пресуде.

Жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду се указује да је погрешно првостепени суд извршио преквалификацију кривичног дела које се окривљенима ставља на терет, имајући у виду све околности конкретног случаја, бројност повреда које су нанете оштећеном, које указују на упорност окривљених, те средство извршења, што указује да је у конкретном случају лишење живота било обухваћено умишљајем окривљених. У том смислу, суд је непотпуно и погрешно утврдио чињенично стање, пре свега погрешно утврдио да се окривљени АА након извршења кривичног дела повлачи и спречава НН лице да настави да удара оштећеног, а што из прегледаног видео снимка не произлази, нити је суд констатовао да је оштећени покушао да се одбрани, да је након што су се окривљени удаљили, оштећени био сав крвав по глави, те без обзира на тежину телесних повреда код оштећеног, суд је погрешно квалификовао кривичноправне радње које су окривљени критичном приликом предузели.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Шикмана се указује да из изведених доказа, а и у складу са одбраном окривљеног, јасно произлази да окривљени није имао намеру да лиши живота оштећеног, нити да га теже телесно повреди, те да се код чињенице да је у самом догађају учествовао већи број лица, а имајући у виду и само држање оштећеног, у конкретном случају ради о кривичном делу Учествовање у тучи из члана 123 КЗ. Ово посебно, ако се има у виду чињеница да је окривљени објаснио да је узео секиру не да неког повреди, већ да заштити себе, знајући да лица која су га малтретирала имају често код себе оружје, па је исти хтео да их заплаши, те уколико се има у виду субјективни елемент бића кривичног дела Тешка телесна повреда, за које је окривљени АА првостепеном пресудом оглашен кривим, за које је потребан умишљај, а окривљени је имао подобно средство за лишење живота - секиру, поставља се питање да ли је намера окривљеног била усмерена и на теже повређивање, посебно јер је окривљени престао са својим радњама схватајући шта је урадио, те сви његови даљи поступци и одвајање НН лица од оштећеног, затим чињеница да се вратио да провери да ли је оштећени добро, те да када је схватио да је оштећени свестан и да се подиже, да је тек тада побегао са лица места, што све указује да окривљени није имао намеру ни да теже телесно повреди оштећеног, већ да га заплаши, при чему ниједан замах секиром није био усмерен ка виталним деловима тела оштећеног, што

произлази из налаза и мишљења вештака.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Шикмана, по налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд, ценећи све изведене доказе, како појединачно, тако и у међусобној вези једног са другим, потпуно утврдио све чињенице и околности које су од важности за доношење правилне и законите одлуке, те правилно нашао да су окривљени критичном приликом у саизвршилаштву извршили кривично дело Тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ, у време, на месту и на начин ближе описан у изреци побијане пресуде.

Наиме, чињеницу да се критични догађај одиграо у време и на месту како је то описано у изреци пресуде, правилно је првостепени суд утврдио на основу признања окривљених, на основу исказа испитаних сведока и оштећених, као и других доказа изведених током првостепеног поступка и то извештаја о форензичком прегледу лица места од 30.11.2022. године, записника о вештачењу НКЦФ од 30.1.2023. године и 19.4.2023. године, те чињеница које су утврђене увидом у ЦД снимке видео-надзора објекта "...". При томе, чињеница да је оштећени критичном приликом задобио тешке телесне повреде у виду повреда главе, ближе описане у изреци пресуде, суд је утврдио из налаза и мишљења судског вештака др Јелене Мицић Лабудовић, чију садржину странке нису оспоравале.

С тим у вези, правилно је првостепени суд утврдио да током поступка није доказано да су окривљени, поступајући по претходном договору, имали намеру да убију оштећеног, како им се то ставља на терет диспозитивом оптужног акта, будући да је суд најпре као неспорно утврдио да је окривљени АА више пута секиром ударио оштећеног, а што произлази из увида у ЦД снимак надзорних камера које су снимиле критични догађај, те утврдио да је окривљени замахнуо седамнаест пута са секиром у руци у правцу оштећеног, који се у том моменту налазио на поду, што је довео у везу са налазом и мишљењем судског вештака др Јелене Мицић Лабудовић, из ког налаза произлази да је окривљени оштећеног ударио више пута секиром у пределу главе и тела, али да није доказано да га је том приликом ударао оштрим делом секире, како му је то стављено на терет, будући да из налаза и мишљења судског вештака произлази да ниједна од повреда главе или пак руке, није нанета оштрим делом секире, већ ушицама секире – тупа страна.

Код чињенице да је током поступка неспорно утврђено које су повреде код оштећеног настале, а у погледу механизма и средства доношења повреда, како је то наведено у налазу и мишљењу судског вештака, правилно је првостепени суд нашао да током поступка није доказано да су окривљени имали намеру да оштећеног лише живота, како им је то стављено на терет, а посебно код чињенице да окривљени раније нису познавали оштећеног, да са њим нису имали лични сукоб, да нису имали намеру да убију оштећеног а што произлази из свих конкретних околности случаја, па имајући у виду да је у том делу одбрана окривљених искрена и доследна, а да је на основу увида у ЦД снимак потврђено да су окривљени могли, али нису, да оштећеног ударају секиром и то њеним оштрим делом, у пределу главе, груди или врата, чиме би исказали намеру да га лише живота, те да су све повреде (осим повреда ноге) нанете тупим делом секире, то је правилан закључак суда да током поступка није на несумњив начин

доказано да је у конкретном случају умишљај окривљених био усмерен на лишење живота оштећеног, већ на тешко телесно повређивање.

Стога су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду, који указује да за наведено кривично дело убиство у покушају не тражи се постојање намере, већ умишљај, оцењени су као неосновани, будући да је правилно првостепени суд оценио и у потпуности утврдио чињенично стање, посебно ценећи чињеницу да оштећени ниједног тренутка, а што је и сам изјавио, није губио свест, да је последњи ударац био у ногу оштећеног када је окривљени осетио да је сломио ногу оштећеном и након тога је престао са ударцима, да је проверио да ли се налази у свесном стању и видео да се подиже са земље, а након тога је побегао, те у ситуацији да је заиста хтео да лиши живота оштећеног или да је пристао да оштећеног лиши живота, не би га оставио у свесном стању, при чему је имао могућност да дело и доврши, при чему су ударци наношени тупим делом секире, те је правилно нашао да током поступка није доказано да је у конкретном случају постојао умишљај окривљеног да лиши живота оштећеног.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног, који указује да из самог држања оштећеног, а имајући у виду доказе изведене током поступка, произлази да се у конкретном случају ради о кривичном делу Учествовање у тучи из члана 123 КЗ, те да је окривљени критичном приликом узео секиру не са намером да неког повреди, већ да себе заштити, а имајући у виду чињеницу да је правилно првостепени суд нашао да су у радњама окривљеног остварени сви елементи бића кривичног дела Тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ у вези са чланом 30 и 33 КЗ, будући да је током поступка неспорно утврђено да је окривљени оштећеног у више наврата ударио у предео главе и тела тупим делом секире, на начин ближе описан у изреци побијане пресуде, којом приликом је оштећени задобио повреде ближе наведене у изреци пресуде и то лаке и тешке телесне повреде, како то произлази из налаза и мишљења судског вештака, те како је током поступка неспорно утврђено да му је управо наведене повреде у предметне делове тела задао окривљени АА, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, те су неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног да је критичном приликом окривљени извршио кривично дело учествовање у тучи из члана 123 КЗ.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон, када је окривљене огласио кривим за кривично дело тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, те су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Шикмана, којима се указује на повреду кривичног закона, оцењени као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, правилно је првостепени суд на страни окривљеног АА од олакшавајућих околности ценио његово коректно држање током поступка, чињеницу да се ради о младој особи, да раније није осуђиван, да је изразио искрено кајање због кривичног дела, док отежавајуће околности није нашао.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је дао превелики значај олакшавајућим околностима на страни окривљеног, при чему није у

довољној мери ценио све околности конкретног случаја, бројност удараца које је окривљени нанео оштећеном, као и бројност повреда које је оштећени задобио, а како се то основано указује жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду, због чега је Апелациони суд у Београду, имајући у виду све напред наведене околности, тежину извршеног кривичног дела и степен кривице окривљеног, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни, утолико што је окривљеног АА, за кривично дело Тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ у саизвршилаштву, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору, ближе наведено у изреци пресуде.

По оцени Апелационог суда у Београду, изреченом кривичном санкцијом – казном затвора у овом временском трајању ће се у довољној мери утицати на окривљеног да убудуће не врши кривична дела и на тај начин остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ.

Имајући у виду да је жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду у делу одлуке о казни усвојена, то су жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Шикмана, који оспорава првостепену пресуду у делу одлуке о казни, указујући да суд није у довољној мери ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног, оцењени су као неосновани и без утицаја на другачију одлуку суда.

Из напред изнетих разлога, а на основу одредби чланова 457 и 459 ЗКП, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић